

kan dog opfyldes ved, at kommunen udskiller de pågældende aktiviteter eller ejerandele til direkte kommunalt ejerskab eller til kommunale virksomheder, der ikke hverken helt eller delvis, direkte eller indirekte er ejet af virksomheder omfattet af § 37, stk. 1. Afgørelse om pligt til afståelse træffes af transport- og energiministeren.

Bestemmelsen er herudover selvstændigt strafsanktioneret. Der henvises til ændringen i § 87, stk. 1.

Det foreslåede *stk. 7* giver transport- og energiministeren mulighed for at udvide undtagelsesbestemmelsen i stk. 3, således at kommuner kan udøve andre aktiviteter i deres forsyningskoncerner, når der hverken direkte eller indirekte anvendes midler, som stammer fra aktiviteter omfattet af denne lov, lov om varmforsyning eller lov om naturgasforsyning til aktiviteterne. En udvidelse vil kunne blive aktuel, hvis der er andre aktiviteter, som det viser sig naturligt at udføre inden for en forsyningskoncern, og hvor dette administrativt vil kunne ske uden krav om forudgående tilladelse.

I medfør af § 37 b vil der blive fastsat regler om dokumentation og regnskabsføring for forhold, der er omfattet af § 37, stk. 5, og § 37 a, stk. 3-6. Der vil herunder blive udarbejdet én eller flere standarderklæringer, som kommunen skal anvende. Der vil endvidere blive udarbejdet en regnskabs- og revisionsinstruks, som blandt andet vil fastsætte kravene til den dokumentation, der skal ledsage de årlige erklæringer efter § 37, stk. 5, eller § 37 a, stk. 6, herunder revisorerklæringer.

Regnskabs- og revisionsinstruksen vil have en sådan udformning, at Energitilsynets tilsyn med overholdelsen af § 37, stk. 5, primært vil kunne baseres på en konstatering af, at revisor har konstateret tilstedeværelsen af den forudsatte dokumentation, samt at der ikke er konstateret forhold, som burde have givet anledning til registreringer. På samme måde kan tilsynet med overholdelsen af § 37 a, stk. 3, baseres på en konstatering af, at revisor har erklæret, at der ikke er anvendt midler i strid med stk. 3. Under hensyn til karakteren af bestemmelserne forudsættes det dog, at der periodevis vil blive foretaget en stikprøvekontrol, hvis nærmere indhold og omfang må afhænge af de konkrete omstændigheder.

Til nr. 29

(§ 44, stk. 1)

Forslaget er en konsekvensrettelse på baggrund af ophævelse af lovens § 53, stk. 3, vedrørende transport- og energiministerens pligt til at godkende vedtægter. Den ny affattelse af bestemmelsen understreger, at det fortsat er et krav, at en netvirksomheds vedtægter skal

indeholde bestemmelser, der sikrer gennemførelsen af forbrugerbeskyttelsesreglerne i §§ 40-44.

Til nr. 30

(§ 44, stk. 3)

Baggrunden for forslaget er, at de gældende regler for valg af forbrugerrepræsentanter ikke er ens i el- og varmforsyningslovene. Efter varmforsyningsloven stemmes således, at forbrugerindflydelsen i rimeligt omfang afspejler antallet af forbrugere og det faktiske energiforbrug. Efter elforsyningsloven anvendes valgeregler, der giver enhver tilsluttet forbruger lige indflydelse uanset forbrug. Dette betyder, at koncerner, som omfatter flere forsyningsarter, ikke har mulighed for at foretage et samlet valg af forbrugerrepræsentanter til den øverste juridiske person i koncernen, men er nødsaget til at foretage to særskilte valg af forbrugerrepræsentanter blandt henholdsvis el- og varmfeforbrugere. Dette er administrativt byrdefuldt for de virksomheder, som har et meget stort sammenfald mellem el- og varmfeforbrugere.

Hensigten med den foreslåede bestemmelse er derfor at gøre det muligt for visse netvirksomheder, der er en del af en koncern med flere forsyningsarter – herunder el og varme – at opfylde kravene om forbrugerrepræsentation/indflydelse i både el- og varmforsyningslovene ved en samlet valghandling til den øverste juridiske person i koncernen, jf. elforsyningslovens § 41, stk. 3, samt varmforsyningslovens § 23 h, stk. 3, som også foreslås ændret ved denne lov.

Dette sker konkret ved at give de pågældende netvirksomheder mulighed for i – stedet for at stemme efter reglerne i elforsyningsloven – at stemme på en sådan måde, at forbrugerindflydelsen i rimeligt omfang afspejler antallet af forbrugere og det faktiske energiforbrug, således som det gælder i varmforsyningsloven, jf. forslag til ændring af § 23 k, stk. 2, i varmforsyningsloven.

Den foreslåede bestemmelse finder alene anvendelse på virksomheder, der vælger at opfylde kravet om forbrugerrepræsentation efter elforsyningslovens § 41, stk. 3. Dette betyder bl.a., at det kun er forbrugerejede eller kommunalt ejede netvirksomheder eller netvirksomheder, der drives som selvejende institutioner, der kan anvende bestemmelsen. Hvis en sådan netvirksomhed i stedet ønsker at opfylde kravet om forbrugerrepræsentation efter elforsyningslovens § 40, finder bestemmelsen ikke anvendelse. I disse tilfælde skal der vælges mindst 2 forbrugerrepræsentanter til netvirksomhedens bestyrelse. Disse skal vælges på den i elforsyningslovens § 44, stk. 2, nævnte måde.

De øvrige regler om forbrugerrepræsentation foreslås ikke ændret. For netvirksomheder, som vælger at